

åbent sind. Når jeg sagde, at jeg næsten kunne stemme for det, altså det med videncenteret, vil jeg understrege, at det også kun er næsten.

Kl. 14:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 14:46

Martin Henriksen (DF):

Tak. Ministeren sagde på et tidspunkt, at der var kommet en del initiativer i debatten, og at han sådan set var for dem alle. Det var noget i den stil, ministeren sagde. Det syntes jeg jo var glædeligt, for et af de initiativer, der er kommet i debatten, er, at vi fra Dansk Folkepartis side gerne vil have obligatorisk morgensang. Og hvis ministeren sådan set er for alle de initiativer, der er kommet i debatten, vil jeg bare høre, om vi kan se frem til et initiativ fra regeringens side, at regeringen sætter handling bag ordene, så der kommer obligatorisk morgensang i folkeskolen. Det var den ene del af spørgsmålet.

Den anden del af spørgsmålet handler om, at det jo må være dejligt for regeringen, at oppositionen i dag i Politiken sådan set mener det samme som regeringen; og nu taler jeg om, at regeringen vil nedlægge sløjd og håndarbejde og sådan set også billedkunst og lægge dem sammen i ét fag. Der vil jeg spørge ministeren, om ikke ministeren er enig i, at det kan virke mod hensigten, når man taler om at ville gøre noget mere for de praktiske elever i folkeskolen og så rent faktisk nedlægger nogle fag og sammenlægger nogle fag, som jo ikke er de samme fag, selv om de kan have berøringsflader, og om ikke ministeren kan forstå den bekymring, at man risikerer at sende et signal, som faktisk går i den modsatte retning af, hvad et flertal i Folketinget har givet udtryk for.

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det undervisningsministeren.

Kl. 14:48

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Der er ikke noget mere livsbekræftende end at komme til morgensang på en skole, hvad enten det er på en skole på Frederiksberg, hvor forældrene efterhånden i stort tal møder op og synger med til morgensang, og hvor der er et skoleorkester, eller det er på Klostervængets Skole på Østerbro, hvor skolelederen selv sætter sig ved klaveret med de yngste klasser. Det er en fryd hver gang, og jeg har i øvrigt stående invitatio-

ner fra adskillige skoler til at komme til deres musikarrangementer.

Jeg er ikke sikker på, at musikken er ved at dø ud. Jeg er ikke sikker på, at der synges mindre nu end for 10 år siden. Mit gæt er, at der synges mere end for 10 år siden, og det bedste er jo altså, at der synges af lyst, at det er noget, man selv finder på, frem for at vi skriver cirkulærer om, hvor mange gange der skal synges, hvor mange vers der skal være, og tonelejet osv. Jeg er bange for at blive lidt til grin med den lovbestemmelse og det cirkulære, som skal følge op på obligatorisk morgensang. Der bliver i hvert fald stof til revyerne, hvis jeg kommer med sådan et forslag.

Alt i retning af inspiration, alt i retning af at understrege i musikfagets læseplan, at der faktisk skal synges, er jeg med på, men når det handler om, hvordan der skal synges, synes jeg, at der skal være et lokalt råderum.

Kl. 14:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Martin Henriksen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 14:49

Martin Henriksen (DF):

Altså, hvis det bedste argument imod obligatorisk morgensang er, at ministeren er bekymret for at blive til grin i nogle revyer, synes jeg ikke, at ministeren skal tage det så tungt. De kan være meget morsomme at følge med i, og nogle gange kan man også tage det som en kompliment, at man finder vej til revyerne, så det går nok. Det bedste argument imod morgensang er stadig væk, at hr. Per Clausen mener, at det er grunden til, at han er blevet medlem af Enhedslisten, men det går nok også med det.

Ministeren siger sådan set, at vi ikke skal blande os i, hvordan skolerne har morgensang, og det er fint nok, for så kan vi måske indgå et kompromis, hvor vi siger, at de skal have morgensang, og så blander vi os ellers ikke i, hvordan de har morgensang. Så kan vi lave nogle overordnede retningslinjer, hvor vi selvfølgelig definerer hvordan og hvorledes, men hvor der selvfølgelig stadig væk kan være et lokalt råderum. Det ville være fint, hvis ministeren ville kommentere det.

Den anden del af mit spørgsmål, som jeg desværre ikke fik svar på, var det her med, om ministeren ikke var bekymret for, at det ville sende et forkert signal, hvis man slog håndværksfagene i folkeskolen sammen, at vi risikerede at sende det modsatte signal af, hvad vi rent faktisk gerne vil, nemlig at vi ønsker at gøre noget mere